

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Juan Palacios Serrano

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »AIR FORCE« (ansøgning nr. 5 016 704) for varer i klasse 14

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tempus Vade

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »TIME FORCE« (ansøgning nr. 395 657) for varer i klasse 14, 18 og 25; fire andre EF-figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »TIME FORCE«; ansøgning nr. 398 776 for varer i klasse 14, 18 og 25; ansøgning nr. 3 112 133 for varer i klasse 3, 8, 9, 14, 18, 25, 34, 35 og 37, og ansøgning nr. 1 998 375 og nr. 2 533 667 for varer i klasse 14.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i sin helhed.

Appelkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse ophæves og indsigelsen forkastes.

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 19. februar 2010 — Riva Fire mod Kommissionen

(Sag T-83/10)

(2010/C 100/96)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Riva Fire SpA (Milano, Italien) (ved advocati M. Merola, M. Pappalardo og T. Ubaldi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Principalt:

— Beslutningen annulleres i sin helhed for så vidt det af sagens oplysning fremgår, at kommissærkollegiet med henblik på vedtagelse af beslutningen ikke er blevet forelagt de samlede faktiske og retlige forhold, der er lagt til grund for beslutningen.

— Under alle omstændigheder annulleres beslutningens artikel 1 for så vidt den bestemmer, at sagsøgeren har deltaget i et vedvarende kartel og/eller i en samordnet praksis vedrørende rundt armeringsbeton i stænger eller ruller, som har til formål eller medfører prisfastsættelse samt begrænsning af og/eller kontrol med produktion og salg på fællesmarkedet.

— Følgelig annulleres artikel 2 i Kommissionens beslutning for så vidt den pålægger sagsøgeren en bøde på 26,9 mio. EUR.

Subsidiært:

— Bøden på 26,9 mio. EUR, der i henhold til beslutningens artikel 2 er pålagt sagsøgeren, nedsættes og fastsættes til et andet beløb.

— Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren tilsigter annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2002) 7492 endelig udg. af 30. september 2009 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 (sag COMP/37.956 — Rundt armeringsbeton, genvedtagelse) som integreret i og ændret ved Europa-Kommissionens beslutning K(2009) 9912 endelig af 8. december 2009. Selskabet har til støtte for søgsmålet fremsat otte anbringender.

Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke har kompetence til at fastslå en overtrædelse af artikel 65, stk. 1, KS i forbindelse med en sag, der er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde efter udløbet af EKSF-traktaten, og straffe den i henhold til artikel 7, stk. 1, og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, selv om disse bestemmelser alene henviser til overtrædelser af artikel 81 og 82 EF (nu artikel 101 og 102 TEUF).

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med artikel 10, stk. 3 og 5, i forordning (EØF) nr. 17/62 ⁽²⁾ samt artikel 14, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 1/2003, eftersom det ikke fremgår af beslutningen, om Kommissionen som foreskrevet i ovennævnte artikler jævnligt har konsulteret Det Rådgivende Udvalg, og om dette udvalg har fået alle de nødvendige oplysninger med henblik på en fuldstændig vurdering af realiteten i overtrædelsen foreholdt de virksomheder, der er adressater for beslutningen.

Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 36, stk. 1, KS, eftersom den ved at ikke at ville anerkende de kriterier, den skulle anvende til at fastsætte de kommende bøder, har begrænset klagepunktternes adressaters muligheder for at fremsætte bemærkninger.

Med det fjerde anbringende har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning tilsidesætter artikel 10 og 11 i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽³⁾, som ændret i det hele af Kommissionen, og de berørte virksomheders ret til forsvar, eftersom Kommissionen efter Rettens annullation af Kommissionens oprindelige beslutning har foretaget en genvedtagelse af den anfægtede beslutning uden at tilsende virksomhederne en ny klagepunktsmeddelelse.

Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at beslutningens begrundelse er mangelfuld og selvmodsigende for så vidt den dels har afgrænset det geografiske referencemarked til Italien, dels har hævdet, at det påståede kartel var egnet til at påvirke samhandlen i Fællesskabet med henblik på anvendelsen af *lex mitior*-princippet.

Med det sjette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens analyse som fremlagt i beslutningen er behæftet med visse urigtige vurderinger af de faktiske omstændigheder, som har udmøntet sig i en urigtig anvendelse af artikel 65 KS i forbindelse med visse forhold ved den foreholdte overtrædelse, herunder særligt de dele af kartellet, der vedrører fastsættelsen af en grundpris for rullen, fastsættelse af priser for andre størrelser samt begrænsningen af eller kontrollen med produktionen og/eller salget.

Med det syvende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutnings begrundelse er urigtig og utilstrækkelig (ligeledes på grund af manglende oplysning), idet sagsøgeren tilregnes overtrædelsen som helhed.

Med det ottende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning

(EF) nr. 1/2003, af Kommissionens samarbejdsmeddelelse af 1996 og Kommissionens retningslinjer for beregningen af bøder af 1998.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 2003, s. 1).

⁽²⁾ EØF-Rådet: Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123, s. 18).

Sag anlagt den 18. februar 2010 — Alfa Acciai mod Kommissionen

(Sag T-85/10)

(2010/C 100/97)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alfa Acciai SpA (Brescia, Italien) (ved advocati D. Fosselard, S. Amoruso og L. Vitolo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionen beslutning K(2009) 7492 endelig udg. af 30. september 2009, COMP/37.956 Rundt armeringsbeton, genvedtagelse («beslutningen»), som integreret i og fuldstændiggjort ved Kommissionens beslutning K(2009) 9912 endelig af 8. december 2009 («integrering»), annulleres, for så vidt den fastslår, at Alfa Acciai SpA har overtrådt EKSF-traktatens artikel 65, og pålægger sidstnævnte en bøde på 7,175 mio. EUR.

— Subsidiært annulleres beslutningens artikel 2, hvorved sagsøgeren pålægges sanktionen.

— Mere subsidiært nedsættes sanktionens størrelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.